

Jedna továrna, čtyři haly a pětatřicet mladých umělců.

Výstava **Pragovka 2017... with wings** nabízí díla svých rezidentů i jednu z největších přehlídek současného českého umění. Potrvá už jen do příštího týdne.

BLANKA FRAJEROVÁ

Vystavující umělci, rezidenti ateliérů v bývalém továrním areálu, měním se na nové pražské kulturní centrum, reagují na specifické prostředí nejrůznějším způsobem. Syrové prostory jim totiž nabídl větší možnost seberealizace než uslechlité výstavní síně. Autoři, jejichž práce jsou umístěny v bývalém skladišti, dané místo rozbili nebo s ním naopak pomyslně splynuli.

Jakub Janovský jednu ze svých prací vztáhl k dějnému okamžiku, kdy devadesát devět pragováků podepsalo v roce 1968 dopis zvoucí do Československa zahraniční vojska.

Rozlehlý prostor vymezují monументální figurální obrazy Davida Pešata z jedné strany a hutné abstrakce Martina Matouška z druhé, střed vyplňují objekty vytvořené z kartáčů od Roberta Palúcha. David Pešat představil syté červenou a černou trilogii *Pár, Na cestě a Pár na cestě*. Proti temným, téměř existenciálním obrazům namalovaným jeho vrstevníkem Richardem Nestlerem visí jemné postromantické obrazy Ondřeje Roubíčka, přicházející s novou mytologií. Druhou část skladiště uvádí sestava golemů Martina Káni, doplněná jeho originálně tvary, nepravdivými formáty, jež nacházejí inspiraci ve starém japonském science fiction. Zakończují ji rozměrná zátiší Martina Šilhána a na kdysi

Továrna na umění. Poté, co byly zbourány pražské Karlín Studios, našla ve Vysočanech útočiště a ateliéry řada současných umělců.

nezbytné pracovní motivy reagující založený obraz obohacený o původní nalezený objekt horníka od Jana Jirovce. Přednáší výrobní haly, dnes Pragovku Gallerie, rozevírají hlavy-idoly-masky Anny Hulačové. Obvod prostoru zabírá se svými díly k hermetickým symbolům odkazující Anežka Hošková, osobní příběhy rozvíjející Veronika Landa a v krajíně ponořený Tadeáš Kotrba.

Rozsáhlou instalaci, využívající celé jedno křídlo v přízemí – takzvanou Pragovku Gallery, Jidelnu a Kuchyni včetně The white room –, kurátor výstavy Karel Šrp uchopil jako jednotnou koncepci. The white room, jediná již kultivovaná zóna, patří pěti výtvarníkům. Výrazný ženský element a zároveň nejméně hmotné dílo Jany

Babincové nazvané *Stopy v soli* tvoří pomyslný střed, který obklopují obrazy z přírodních barviv Marie Ladravé, snivé gázotisky Zuzany Ružičkové, jemné figurální pastelkové kresby příběhů Kateřiny Adamové a ze špendlíků zapichaných do plátna v vytvořené obrazy vztahující se k čerstvému materiálu Kateřiny Kociánové.

Jídelná představuje osmáct výtvarníků, jejichž různorodé pojetí světa nabíjí prostor dynamikou. Ať už jde o velkoformátové kresby Pavla Trmky, reliéfy Pasety Onera, vtipné videoprojekce Tomáše Benadíka, nebo reinterpretace reliéfu místní politiky Václava Litvana. Sítědobod Jídelny pak tvoří *Panelák* od Tomáše Džadoně a modročervený *Paprsek* Lucie Nováčkové. Její sedmáctmet-

rový objekt z polyesterovo-nylonových nití rozsvěcí a částečně předěluje velký výstavní sál. Z jiného úhlu se na hraně mezi skutečností a zdáním pohybuje instalace Veroniky Přikrylové, jejíž nenápadný vstup nutí diváka zbystrit pozornost.

Místnosti přílehlé Kuchyně, do jejichž drsného prostředí si zavěsil své metalické reliéfy Ladislav Vlna, byly také využívány k instalacím, jimiž se zabýval Jakub Janovský, který jednu ze svých nových prací přímo vztáhl k jistému dějnému okamžiku Pragovky, kdy devadesát devět pragováků podepsalo v srpnu 1968 dopis, na jehož základě do Československa vtrhla vojska Varšavské smlouvy, tím, že namaloval devadesát de-

vět postav v kápích Kukluxklanu, Martin Vlček prostor ozvláštnil figurálními kresbami na mirelonu, doplněnými o projekce na televizních obrazovkách.

Na výstavě v Pragovce se přirozeně prolínají již známí umělci s autory, kteří ještě studují na vysokých školách, setkávají se zde absolventi nejrůznějších uměleckých škol z celé České republiky, umělci, kteří byli nominováni na cenu Jindřicha Chalupského nebo mají za sebou mnoho zahraničních výstav, i ti, již teprve začínají. Expozice je tak fezem do aktuální přítomnosti, důležitou konfrontací mnoha různých přístupů.

FOTO PRAGOVKA - KAMIL VODĚRA